

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 20. září 2019 v trestní věci **odsouzeného Jakuba Š[REDAKCE]**, nar. [REDAKCE], **t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice**, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu Pardubice sp.zn. 3T 251/2016 ze dne 17.1.2017, Okresního soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 27T 134/2010 ze dne 3.12.2014 a sp.zn. 32T 66/2012 ze dne 16.2.2015 z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 2. 1. 2022 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon poloviny uloženého trestu) již uplynula. Stejně tak uplynula lhůta 6 měsíců od právní moci posledního rozhodnutí o žádosti o podmíněné propuštění, jímž byla žádost odsouzeného zamítnuta, když předchozí žádost byla pravomocně zamítnuta 8.8.2018.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud stále za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 1/2 uloženého trestu odnětí svobody. Je možné dospět k závěru, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajčarová.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, dlouhodobě plní stanovený program zacházení, absolvoval program Šance 22, program pro pachatele násilné trestné činnosti „ZZZ“, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 12x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičně polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti. V rejstříku trestů má celkem 12 záznamů z území České republiky a 3 záznamy z Německé republiky. Co nelze pominout, je skutečnost, že v současné době je již potřetí ve výkonu trestu odnětí svobody. Trestnou činnost započal páchat již v roce 2005, a byť se soudy snažily na odsouzené od té doby působit nejrozličnějšími tresty, alternativními či nepodmíněnými, nevedlo to ke kýžené nápravě. Ačkoliv byl vůči odsouzenému v minulosti nejpřísnější trest již užit, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat trestný čin, a to přestože již byl za takový trestný čin v minulosti potrestán. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Nelze ani přehlédnout tu skutečnost, že odsouzenému již jednou byla dána šance v podobě podmíněného propuštění, a to v roce 2006. Ano ve zkušební době se sice osvědčil, nicméně trestnou činnost páchal dále. Co je z jeho rejstříku evidentní a alarmující je, že se v prvním případě uchýlil k násilné trestné činnosti a byť poté páchal méně závažnou majetkovou trestnou činnost, k násilné trestné činnosti se zase v předposledním případě vrátil, přičemž toto soud dovodil z rejstříku trestu a odsuzujících rozhodnutí, která jsou založena ve spise, jenž byl k důkazu proveden. Soud tímto nechce odsouzenému přičítat k tíži, co již jednou bylo zohledněno v rámci ukládání trestu, pouze chce poukázat na problematickou osobu odsouzeného, kterému nečiní problémy, dopustit se násilné trestné činnosti poté, co byl v minulosti za násilnou trestnou činnost již odsouzen a potrestán. Nelze pominout ani skutečnost, že poté, co byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za násilnou trestnou činnost, se dopustil další trestné činnosti. K výkonu trestu odnětí svobody ani nenastoupil sám a musel být dodán orgány policie. To vše svědčí o problematické osobě odsouzeného, na něhož neměly patřičný vliv soudní rozhodnutí, ani výkony trestu, dokonce jej nezměnilo ani dobrodiní v podobě poskytnutých šancí ze strany soudu. Nikdo na tomto místě neříká, že se odsouzený bezpochyby další trestné činnosti dopustí, pouze zde soud upozorňuje na problematickou osobu odsouzeného, u něhož je dána riziko recidivy ve větší než přijatelné míře.

Je sice pravdou, že má v současné době zajištěnou práci a ubytování, tedy příhodné podmínky, které by mu mohly pomoci při snaze o vedení řádného života, nicméně nelze pominout skutečnost, že již jednou šanci v podobě podmíněného propuštění dostal a přesto to nevedlo k jeho nápravě. V minulosti měl opakovaně možnost vést řádný život, opakovaně mu byla poskytována šance,

přesto to k nápravě nevedlo. Jeho situaci pak rozhodně neprospívá, že je osobou, která se opakovaně uchýlovala k majetkové trestné činnosti, přičemž jeho majetková situace je velice složitá. Dle zprávy věznice má závazky kolem 900.000,- Kč, dle svého vlastního vyjádření pak dluží soukromým subjektům částku ve výši 3.800.000,- Kč. Dle názoru soudu je riziko recidivy v případě odsouzeného příliš vysoké a nelze hovořit o splnění třetí podmínky, proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Kladno 20. září 2019

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu